

og standast högg, sterka hitageislun og eldtungur, án þess að brotna eða bráðna. Hún skal vera tryggilega og haganlega fest við hjálminn.

Axlahlífin skal standast eldgneista og vera þægileg í notkun.

9. gr.

Brunamálastjóri ríkisins getur ákveðið að sérmerkja skuli hlífðarbúnað, sem hlotið hefur viðurkenningu.

Slökkviliðsmönnum er ekki heimilt að gera breytingar á hlífðarbúnaði sínum, sem skert gæti notagildi eða öryggi búnaðarins að mati slökkviliðsstjóra eða brunamálastjóra.

10. gr.

Stjórn Brunamálastofnunar ríkisins er heimilt að skipa nefnd, sem verði brunamálastjóra til ráðuneytis varðandi öryggisbúnað slökkviliðsmanna skv. þessari reglugerð.

11. gr.

Innan þriggja ára frá gildistöku þessarar reglugerðar skal hlífðarbúnaður slökkviliðsmanna, sem fastráðnir eru samkvæmt 8. gr. laga um brunavarnir og brunamál, vera í samræmi við ákvæði reglugerðarinnar, en innan sex ára fyrir slökkviliðsmenn, sem skipaðir eru samkvæmt 7. gr. sömu laga.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi við kaup og sölu á nýjum hlífðarbúnaði fyrir slökkviliðsmenn.

Reglugerð þessa ber að túlka með hliðsjón af reglugerðum um tækjakost, húsnæði og mannafla slökkviliða, sem setja skal samkvæmt 5. gr. laga nr. 74/1982.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 28. gr. laga nr. 74 12. maí 1982 um brunavarnir og brunamál, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 22. mars 1983.

F. h. r.

Hallgrímur Dalberg.

Jón Sigurpálsson.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 145/1982 um launaskatt.

1. gr.

2. mgr. 14. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Þeim gjaldendum sem eigi greiða hærri laun að meðaltali til annarra á mánuði en 25 000 kr. á uppgjörstímabilinu er þó heimilt að skila greinargerð ásamt greiðslu á gjalddaga þess uppgjörstímabils þegar samanlögð greidd vinnulaun ná 250 000 kr. en eftir það á hverjum gjalddaga vegna þess árs. Ef greidd vinnulaun til annarra ná eigi 250 000 kr. á árinu er gjaldanda heimilt að skila greinargerð ásamt greiðslu einu sinni á ári eins og um uppgjör fyrir mánuðina nóvember og desember væri að ræða.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 12. gr. laga nr. 14 15. mars 1965 með áorðnum breytingum, sbr. heimild í 3. mgr. 3. gr. nefndra laga, öðlast þegar gildi og kemur í fyrsta sinn til framkvæmda við greiðslu launaskatt fyrir fyrsta uppgjörstímabil 1983, sbr. 1. mgr. 3. gr. nefndra laga.

Fjármálaráðuneytið, 29. mars 1983.

Ragnar Arnalds.

Höskuldur Jónsson.

Nr. 188

22. mars 1983

REGLUGERÐ

um einkennishúninga og búnað tollgæslumanna.

I. Gerð einkennisfatnaðar.

A. Einkennisfatnaður tollgæslumanna skal vera:

1. Húfa skal vera úr hvítu efni með 5 cm breiðri uppistandandi gjörð, 5 cm breiðri reisu, kringlóttum hvítum flötum kulli, gljáleðursskyggni og hökuól sem fest sé á gjörðina með tveimur litlum einkennishnöppum. Á gjörð skal vera gylltur borði, 13 mm breiður, og á honum að framan ofið hringmerki (kokarde) í íslensku fánalitunum. Á reisu að framan og niður á gjörðina skal vera á 5 cm háum skjaldlaga grunni úr svörtu klæði, merki þannig gert: Bókstafurinn T, 4 cm hár og skjaldarmerki Íslands, 2,5 cm hátt, fellt yfir legg stafsins úr gylltum málm.
2. Jakki úr svörtu klæðisefni, tvíhnepptur og með venjulegum kraga, sem skal vera 8 cm þar sem hann er breiðastur og skal kraginn vera sléttur og óstunginn. Á jakkanum skulu vera tveir hliðarvasar og einn brjóstvasi að utan en tveir vasar að innan. Á jakkanum skulu vera tvær raðir stórra gylltra einkennishnappa, fjórir í hvorri röð, og skal jakkinn hnepptur á þrjá þeirra. Á ermum skulu vera minni einkennishnappar, þrjár á hvorri.
3. Vestí úr sama efni með fjórum vösum, hneppt með einfaldri röð hinna minni einkennishnappa, 6—7 að tölu. Það skal vera slétt og óstungið.
4. Buxur úr sama efni, síðar, án uppabrota, með fjórum vösum. Að neðan skulu skálmar eigi vera breiðari en 22 cm.
5. Frakki I úr svörtu frakkaklæði (þykku ullarklæði), tvíhnepptur, síður á miðjan legg, með tveimur vösum, venjulegum óstungnum kraga, og hornin þannig gerð að hneppa megi frakkanum upp í háls. Að framan skal vera tvöföld röð stórra, gylltra einkennishnappa, fimm í hvorri röð, hinn efsti undir kragahorni. Á baki skulu vera tvær fellingar teknar saman með spæl og á spælunum skulu vera tveir stórir einkennishnappar. Í klauf að aftan skulu vera þrjár litlir einkennishnappar. Á ermum skulu vera litlir einkennishnappar, þrjár á hvorri.
6. Frakki II skal vera úr svörtu frakkaklæði, einhnepptur, stuttur með gærufóðri, tveimur vösum og loðkraga. Rennilás innra og einföld röð með 4—5 stórum einkennishnöppum ytra skal vera á frakkanum. Endurskinsbryddingar skulu vera neðst á frakkaermum.
7. Kápa skal vera úr svörtu, vatnsþéttu rykfrakkaefni, fóðruð. Á henni skal vera tvöföld röð stórra einkennishnappa, fimm í hvorri röð, og tveir einkennishnappar á bakspeldi. Tveir hliðarvasar með loki skulu einnig vera á henni og endurskinsbryddingar neðst á kápuermum.
8. Loðhúfa skal vera úr svörtu loðskinni og skal merki tollgæslunnar fest framan á hana.